„INDICAȚI-MI SPORTUL !"

Iarna aceasta se dovedește fructuoasă, pentru sport, poate nu atît prin rezultatele reprezentanților noștri sau pentru programul competițional, cît, mai ales, pentru conținutul discuțiilor pe care le-a prilejuit, cu ocazia plenarei C.N.E.F.S., de la începutul lui februarie și continuarea lor în județe și cluburi. Nu m-aș declara prea încîntat de ședințele amintite, deoarece am avut suficient timp să mă satur de ele și fiindcă sportul se face mai puțin în astfel de adunări și mai mult pe teren, adică practic, dacă discuțiile pe care le-am putut urmări în iarna 69-70 nu s-ar fi deosebit de cele de pînă acum. Sînt de părere că, în sfîrșit (!), procentul de formalism și de vorbărie goală, tipic pentru adunările de care ne-am plictisit ani de-a rîndul, a devenit favorabil adevăratelor probleme ce se impun atenției și rezolvării, dacă dorim să împingem sportul pe poziții avansate.

Săptămînile care ne mai despart de primăvară, de pe acum vestită de cei dintîi crainici ai săi, pot fi la fel de utile sportului cum sînt rezervele de apă acumulate de sol pentru grîul bogat pe care-l așteptăm. De aceea, pun astăzi în discuție modul în care se realizează colaborarea multiplă dintre medici și antrenori, dintre Ministerul Sănătății și cel al Învățămîntului, la nivelul activității de educație fizică a studenților.

O bună prietenă a sportului, practicînd medicina sportivă de mulți ani și iubind nu numai disciplinele fizice, ci și tineretul chemat (sau nu) să le practice, îmi destăinuia, nu de mult, unele lacune ivite tocmai în punctele de interferență ale intereselor comune și ale colaborării absolut necesare dintre medici și profesori. Astfel, doctorița respectivă descriindu-mi, în desfășurarea sa, procesul prin care un candidat la studenție se întîlnește cu sportul, fixa cîteva jaloane: fișa medicală a viitorului student este menită să ateste capacitatea generală a tînărului respectiv de a susține examenul de admitere și, în principiu, pe aceea de a urma cursurile unei facultăți sau alteia (Politehnica solicită, desigur, un efort superior, sub raport intelectual să zicem, arheologiei, în schimb, aceasta din urmă pretinde deplasări mai numeroase și adeseori anevoioase pe teren, decît cea dintîi). Dar, fișa nu indică, în nici un fel, capacitatea de efort fizic a tinerilor candidați. Intrați pe mîna profesorului de educație fizică, sînt supuși unor norme (după cîte am reținut: o alergare de 1000 m pentru băieți și de 500 m pentru fete), distanțe ce nu par exagerate, dar care nu exclud posibilitatea unor accidente medicale regretabile. Dorind, fără îndoială, să obțină un reper cît mai exact al capacităților fizice ale studenților, unii profesori le atrag atenția că au de îndeplinit niște norme de timp (cu toate că aceasta nu corespunde realității). Tinerii sînt, în general, ambițioși și vor să se impună. Alții, doar temători să nu piardă examenul și „trag" de ei mai mult decît le permite pregătirea fizică anterioară. Ce se petrece cu cel care suferă de o insuficiență cardiacă ori hepatică, afecțiuni care nu-l fac impropriu studiului filozofiei sau istoriei, dar care nu-i pot permite să alerge distanțele cerute?

Dar nu numai atît. Profesorii de educație fizică vor să afle, cît mai curînd, spre ce echipe ale institutului sau facultății îi pot îndrepta pe noii lor elevi, ceea ce îi îndeamnă la diverse teste, de pe urma cărora apar, urgent, două grupe diferențiate: viitorii sportivi (de obicei aceiași care și în liceu au mai practicat vreo disciplină) și restul (cei mai numeroși) care nu-și vor găsi loc în formații. Ei vor fi sacrificați. Din păcate, pentru că tocmai spre ei ar trebui să se îndrepte atenția specialistului în materie de educație fizică, a cărui datorie, nu numai profesională, dar și civică, este aceea de a veghea la vigoarea corporală a celor ce i-au fost încredințați spre îndrumare și supraveghere. Explicația că liceele produc elemente insuficient dotate, sub raportul calităților fizice, poate exprima o realitate, la ora actuală, dar nu trebuie să îngăduie indiferența ce se constată față de ei. La vîrsta studenției, aproape tinerii se mai pot împrieteni cu sportul, dacă n-au fost pregătiți pentru așa ceva, dar ei își pot corecta, încă, deficiențele fizice, pot deprinde gustul exercițiului trupesc, igiena corporală.

În condițiile abia schițate aici, rolul medicului sportiv din facultăți (ca și al celui școlar) ar deveni mult mai important, mai util. În loc să fie solicitat pentru vize și scutiri (cele mai abundente „exerciții" ale profesiei lor nobile, la etalonul practicii actuale), acești medici ar urma să facă o muncă de îndrumare, fundamentată științific, pe criterii și observații obiective, răspunzînd unei unice întrebări, cea mai logică dintre cele ce i se pot pune, cea mai legitimă, și pentru care, am impresia, că a și fost creat: „Ce sport îmi recomandați, d-le doctor?"

Emanuel VALERIU

LA PLEBICIST !

TELEcronică

Așa e: ce a fost — a fost, ce s-a dus — s-a dus, patinajul artistic nu mai e ce știam noi că e, din anii trecuți. Cu dispariția Belousovei și a lui Protopopov, a lui Peggy și a Mașkovei, a lui Danzer și Schwartz, a lui Towler-Ford, am intrat într-un con de umbră. În urmă cu un an, bănuiam ce va urma, dar îmi ziceam că-s profan și cedam specialiștilor care aplaudau entuziasmați triumful forței și realismului. Iată campionatele de la Leningrad, sub semnul forței și vitezei. Poftim — le-ați avut! E vremea regretelor: unde-i Belousova? unde-i visul? unde-i Mașkova? unde-i poezia? unde-s Towler-Ford? unde-i veselia? N-a mai rămas din toată povestea decît Gaby Seyfert. Specialiștii sînt unanimi: nu mai e strălucire, nu mai e bucurie, prea puțină imaginație, prea puțin farmec. Note înalte, progres, ritm susținut — astea nu-s greu de găsit. Dar una e 5,9 pentru Rodnina - Ulanov și alta 5,9 pentru Belousova și prințul ei negru. Nepela — campion, nu însă același lucru cu Danzer — campion, iar „ghinionul" lui Pera, mereu al doilea sau al treilea, e altceva decît zodia rea a lui Calmat. Trei plăceri am avut la acest campionat chinuit: buna transmisie a lui Diamantopol de sîmbătă noapte, cînd încărcînd mai puțin ca niciodată ecranul cu vorbe, a găsit frazele sintetice exacte; evoluția lui Cetveruhin despre care — cum zic criticii literari cînd vor să fie pudici cu favoriții lor — vom mai auzi; în sfîrșit, victoria lui Gaby Seyfert la „libere", după ce Schuba o învinsese la „impuse". Nu vreau să cad în aforism mirodanian — dar de cîte ori omul de la „libere" va ieși mai bine pînă la urmă decît cel de la „impuse", vom avea prilej de bucurie.

În rest — pînă și telegenia acestor campionate a intrat în monotonie și plictis. Cred că și în mormînt vom avea parte de clișeul final al oricărui concurent care face semn cu mîna celor de acasă... Fiecare concurent știe — trăgîndu-și sufletul — că aparatul îl va lua în poză și omul are la îndemînă surîsul, gestul amical, mișcarea mecanică. Greu de găsit ceva mai convențional și mai șablon în domeniul mecanicii sufletești, condiționate de televiziune. Mă gîndesc — diabolic, sastisit — ce s-ar întîmpla dacă o dată, măcar o dată, unul din acești surîzători ar scoate limba sau ar da cu tifla. Ar fi o obrăznicie? Ar fi o revoluție! Fiți pe pace — glumesc!

În ce privește problema esențială — duminică noapte am ajuns la esență: grupa a treia. Cum ar zice nea Iancu — ce e grupa treia știm, știm și cum s-a ajuns la grupa treia, știm și de ce grupa treia e mai frumoasă decît toate florile de pe pămînt, atunci să trecem la „plebicist". Aici — din două una: ori ne calificăm, ori nu ne calificăm. Din această dilemă nu putem ieși. Restul e pronostic și — să nu se supere nimeni — mai toți sîntem farfurizi în pronosticuri. O luăm de la '48 și nu ne grăbim de loc să venim la '64. Și de ce ne-am grăbi, mă rog? Leafa merge, timpul trece, noi cu drag gîndim... Așa că eu îmi permit doar să atrag atenția asupra rezultatelor și evoluției echipelor cehoslovace în America Latină, ca să nu discut despre juniorii Duklei în Italia. Cehoslovacii n-au trimis naționala, dar echipele lor de club au scos niște scoruri la care stai și te uiți cu degetul în gură. Naționala sovietică abia a învins pe Spartak Trnava, cu 3—2, și oricît de circumspecți am fi cu meciurile astea de verificare, ceva-ceva se ascunde în 3—2-ul ăsta... Mai sînt cîteva scoruri realizate de cehoslovaci care — nu spun multe. Tactica lor de a trimite în prospecție echipele de club fruntașe și nu „naționala" mi se pare inteligentă, demonstrînd nu numai bogăție de idei ci și de forțe capabile. Încît, cum se rostește princiar conu Jenică Barbu de cîte ori constată o mișculație suspectă: ia să fim atenți!

BELPHEGOR

COMISIILE LOCALE

(Urmare din pag. 1)

ră de sport pot și au datoria să contribuie la dezvoltarea activității de masă. Unul dintre mijloace este tocmai acela al organizării unui mare număr de competiții. Întrecerile nu trebuie să copieze sistemul competițional de performanță. Aici nu mai interesează în primul rînd acea piramidă ce-și propune să ducă la promovarea participanților care prin talent și măiestrie pot aspira la cele mai înalte titluri ale sportului mondial. Țelul trebuie să-l constituie cuprinderea tuturor iubitorilor sportului, respectiv (sau al majorității lor) într-o activitate organizată, eșalonată pe o mare perioadă de timp. Avînd în vedere acest scop, activiștii comisiilor locale vor găsi (avînd în vedere experiența de care dispun, cunoștințele pe care le au în disciplina sportivă în care activează) un sistem competițional avantajos. În această chestiune trebuie pornit de la principiul că prima fază a competiției trebuie să dureze cît mai mult. În cazul jocurilor sportive, întîlnirile să se desfășoare turneu, tur-retur (de pildă, o întîlnire pe săptămînă), iar în cel al sporturilor individuale după principiul „fiecare cu fiecare" programîndu-se două sau chiar patru tururi (șah, tenis de masă ș.a.). La atletism, natație etc. se pot organiza concursuri săptămînale, clasamentele urmînd să se facă prin adiționarea punctajului acordat la fiecare întrecere: locul I — 100 p, locul II — 95 p, locul III — 90 p ș.a.m.d. La nivelul asociațiilor sportive, sistemul poate fi același, în concurs urmînd să fie admise reprezentativele de ateliere, brigăzi, clase, ani de studii. Această primă fază poate dura pînă spre sfîrșitul sezonului cînd vor avea loc fazele finale, programate pe o perioadă de timp cît mai scurtă. Prioritatea acordată primei faze a competiției pe asociație sau pe localitate prilejuiește atingerea unui dublu scop: angrenarea unui mare număr de participanți în întreceri pe o lungă perioadă de timp și descoperirea veritabilelor talente sportive.

De o importanță majoră în obținerea succesului este modul cum sînt tratate aceste întreceri de masă. Ținerea evidenței la zi, asigurarea desfășurării jocurilor sau concursurilor cu materialul necesar, programarea ritmică a competițiilor, delegarea unor tehnicieni care să sprijine organizarea întrecerilor, desemnarea unor arbitri competenți sînt condiții sine qua non pentru reușită. Mijloacele de propagandă au, de asemenea, o mare importanță. În cazul cînd nu sînt șablon, stereotipe, ele pot mobiliza pe concurenți și spectatori (ce pot deveni ei înșiși participanți) la competiții, amploarea obligîndu-i pe sportivi la o mai atentă pregătire, la o prezentare vestimentară îngrijită, la o atitudine corectă în timpul întrecerilor.

Ceea ce este cert — și trebuie reținut: comisiile locale pe ramură de sport au inestimabile posibilități de a contribui la dezvoltarea activității de masă atît direct, cît și prin sprijinul ce-l pot acorda asociațiilor sportive.

VOR PUTEA FI VĂZUȚI PE PATINOARUL ARTIFICIAL DIN GALAȚI

De mîine începe întrecerea în grupa C a campionatului mondial de hochei. Disputa se anunță deosebit de interesantă și de aprigă prin prisma echilibrului valoric al echipelor participante.

Iată loturile care vor evolua pe gheața patinoarului artificial din Galați:

AUSTRIA

Pregl, Schilcher (portari), Schager, Felfernig, Hausner, Znenahlik, Starz, Jäger (fundași), dr. Kalt, Puschnig, Samonig, Schwitzer, Kirchbaumer, Höller, Zahradnicek, Mörtl, Strieker, Estl (înaintași). Antrenorii echipei: Fr. Tikal și J. Köller.

BELGIA

Bastin, Senden (portari), Braas, Delrez, Meeus, Molitor, Verstrepen, Waldschmidt (fundași), Breueren, Dries, Hanrez, Huybrechts, Marsin, Moris, Paulus, Pluym, Vinken (înaintași).

DANEMARCA

Hansen, Möller (portari), Sörensen, J. Jansen, Koch, Andersson, Olsen, Kikkenborg (fundași), Kynde, Lauritsen, T. Nielsen, Bugge, Gerber, H. Jensen, Maltesen, Eriksen, C. Nielsen (înaintași). Antrenorii echipei: K. Vestergaard și O. Stenar.

FRANȚA

Sozzi și Rouz (portari), Blanchard, Vuilly, Gentina, Tartarin, Sawyerr (fundași), Faucomprez, Guryca, Lang, Vassieux, Eymaro, Smaniotto, Pourtanel, Liberman, Grando (înaintași), Galland, Francheterre (rezerve), Antrenorul echipei: Pete Laliberté.

ITALIA

Viale, Tigliani (portari), Kostner, Verocai, Constantini, Brugnoli (fundași), Moroder, Rabanser, Uberbacher, Savaris, Rudatis, Mastel, Holzner, Benvenuti, De Toni (înaintași), Mair, Gallo, Nogler (rezerve). Antrenorul echipei: Brian Whittal.

OLANDA

F. den Boogaard, de Wit (portari), van Dommelen, Bolsius, van Dun, Christiaans (fundași), Bakker, Gentis, Manuel, Simons, de Groot, van Gool, de Kok, Herijgers, MacDonald (înaintași), Rushe, van Gurp, Roomer (rezerve). Antrenorul echipei: Jiri Pleticha.

UNGARIA

Vederes, Kelemen (portari), Palotás, Treplán, Krasznai, Gogolák, Szeles, Bánkuti (fundași), Bálint, Galambos, Menyhárt, Horvath, Bikár, Pooth, Meszöly, Palla, Zsitva, Ugray (înaintași), rezervă de portar Molnár. Antrenorul echipei: Jakabházi Lászlo.

● După o activitate neîntreruptă de 45 de ani, antrenorul emerit Constantin Nour s-a pensionat. Echipa de box Dinamo este pregătită acum de Titi Dumitrescu, împreună cu Eugen Fürész. Nour nu va sta însă departe de sala de box. El a acceptat să ajute — voluntar — puternica secție din Ștefan cel Mare. Vasta sa experiență poate fi, în continuare, de un real folos tinerilor săi discipoli. Pregătirea juniorilor dinamoviști va fi încredințată lui Vasile Mariuțan, care a renunțat definitiv la activitatea competițională. De la Dinamo aflăm, de asemenea, că Mihai Dumitrescu (campion național în anii 1966 și 1967) a spus adio ringului.

● La recenta ședință a Biroului Continental European de box de la Madrid s-au făcut recomandări în scopul pregătirii — din toate punctele de vedere — a pugiliștilor care participă la mari competiții. Arbitrii nu vor mai sta mult pe gînduri și vor trimite la „colț" pe boxerii care nu dovedesc cunoștințe tehnice corespunzătoare. Evitarea k.o.-ului (pe cît posibil) a fost, de asemenea, un punct important în discuțiile ordinei de zi a ședinței de la Madrid.

● Lotul reprezentativ de tineret (din care fac parte și juniori ce vor participa la europenele de la Miskolc), condus de antrenorul Ion Popa, se află, de duminică, la Piatra Arsă. La sfîrșitul lunii martie „tineretul" va întîlni, la București, selecționata similară a Iugoslaviei.

REZULTATE... CLASAMENTE...

Rezultate din etapa a XII-a a diviziei A: Voința Cluj — Petrolul Ploiești 2 284—2 279 p.d. (f), U.T. Arad — Voința Constanța 2 252—2 243 p.d. (f) și Voința Cluj — Rapid București 4 853—4 955 p.d. (m.).

MASCULIN

1. Voința Tg. M.	12	11	0	1	29 097	34
2. Voința Buc.	12	11	0	1	29 028	34
3. C.S.M. Reșița	12	7	0	5	29 217	26
4 U.T. Arad	12	7	0	5	27 520	26
5. Rapid Buc.	12	6	0	6	28 794	24
6. Laromet Buc.	12	6	0	6	28 452	24
7. Petrolul Pl.	12	6	0	6	27 702	24
8. Voința Cluj	12	6	0	6	27 698	24
9. Voința C-ța.	12	4	0	8	27 249	20
10. Hidromecanica Brașov	12	3	0	9	27 972	18
11. Metrom Bv.	12	3	0	9	27 055	18
12. Gloria Buc.	12	2	0	10	27 514	16

MASCULIN

1. Petrolul Pl.	12	10	0	2	63 054	32
2. Olimpia Reșița	12	10	0	2	61 410	32
3. Voința Tg. M	12	8	0	4	61 394	28
4. Fl. Cîmpina	12	8	0	4	61 393	28
5. Rapid Buc.	12	6	0	6	62 161	24
6. Voința Buc.	12	5	0	7	60 922	22
7. Rafinăria Teleajen Pl.	12	5	0	7	60 468	22
8. C.F.R. Tim.	12	5	0	7	59 049	22
9. Gaz metan Mediaș	12	4	0	8	60 642	20
10. C.S.M. Reșița	12	4	0	8	59 892	20
11. Voința Cluj	12	4	0	8	59 190	20
12. Constructorul Buc.	12	3	0	9	59 813	18

GALAȚIUL ÎN AJUNUL MARII PREMIERE

Pentru oricine, localnic sau simplu vizitator, marele oraș dunărean i se prezintă în aceste zile sub o nouă și grandioasă înfățișare. Se poate ghici ușor că gălățenii sînt în așteptarea unui important eveniment. De la barierele orașului, continuînd cu traseul centru — Țiglina și avînd ca punct terminus marele bulevard George Coșbuc, unde este amplasat modernul patrulater de gheață, ești întîmpinat de o sumedenie de afișe și pancarte multicolore cu inscripția „Bun venit și succes participanților la C.M. de hochei — Galați 1970".

Patinoarul „Dunărea" este de-a dreptul impresionant prin aspectul său. Sute de becuri multicolore, o pădurice de brazi, steagurile tuturor țărilor participante, în mijlocul cărora tronează frumoasa stemă a țării noastre, îți produc o stare de profundă emoție. Începînd cu cazarea și terminînd cu patinoarul, totul este gata pentru startul marii întreceri. Organizatorii locali, avîndu-l în frunte pe neobositul și pasionatul activist ing. Teodor Oprică, au pus totul la punct cu o migală demnă de toată lauda. Inimoșii săi colaboratori aleargă de la un capăt la altul al orașului pentru finisarea ultimelor detalii. Se poate spune, referindu-ne la organizarea acestei ediții, că gălățenii au trecut cu brio de la ... ucenicie la maturitate.

Semnificativă, de altfel, ni se pare declarația d-lui Antoine Faure, conducătorul delegației franceze, care ne-a spus: „Totul aici este magnific; și orașul, și organizarea, și oamenii. Ospitalitatea românească nu s-a dezmințit".

Ora mult așteptată se apropie. Galațiul, îmbrăcat în cele mai frumoase haine, își așteaptă ultimii oaspeți. Campionatul mondial poate începe. SUCCES!

T. SIRIOPOL, coresp. principal

România (juniori) — Franța 5-5

GALAȚI, 11 (prin telefon). — Intr-un meci amical echipa de juniori a României a terminat la egalitate cu echipa Franței: 5—5 (2—1, 3—2, 0—2). Au marcat: Malihin (min. 11), Axinte (18, 33), Herghelegiu (30), Tiureanu (38), respectiv Smaniotto (18), Eymaro (28), Lang (32, 46, 57).

UNGARIA—DANEMARCA 9-0

Reprezentativele Ungariei și Danemarcei s-au întîlnit la Budapesta într-un meci de verificare. Victoria a revenit hocheiștilor maghiari cu scorul de 9—0 (2—0, 5—0, 2—0).

GRUPA C PE MICUL ECRAN

Aflăm că Televiziunea va face prima transmisie de la grupa C a C.M. de hochei de la Galați, miercuri 18 februarie: **o repriză, înregistrată pe film, din jocul Italia — Ungaria.**

Alte 20 de minute de hochei (o repriză) ar putea să apară pe micul ecran duminică 22 februarie, în ultima zi a competiției. Dar aceasta se va hotărî abia astăzi dimineață.

Microstatistică la mantinelă

Dezvoltarea impetuoasă înregistrată de hocheiul mondial în anii din urmă, prezența la campionatele lumii a tot mai multor reprezentative naționale, au determinat forul internațional să intervină în sistemul de desfășurare a competiției supreme și să alcătuiască mai multe grupe valorice.

● **GRUPA C a fost instituită în anul 1961 la campionatul găzduit de Elveția, după ce, în mod experimental, în 1959 avusese loc în Cehoslovacia un criteriu european (România, Austria și Ungaria). La întrecerile desfășurate pe patinoarele din Geneva și Lausanne au participat 6 echipe: România (10 p), Franța (8 p), Iugoslavia (6 p), Olanda (4 p), Africa de Sud (2) și Belgia (0 p). Competiția a fost cîștigată de formația României care a terminat neînvinsă cele 5 meciuri susținute, realizînd un golaveraj excelent: 69—5. În urma acestui succes, reprezentativa României a fost promovată în rîndul formațiilor din grupa B.**

● URMĂTOAREA EDIȚIE a avut loc în martie 1963 la Stockholm. Au participat tot 6 echipe: Austria (10 p), Ungaria (8 p), Danemarca (6 p), Bulgaria (3 p), Olanda (3 p) și Belgia (0 p). Cîștigătoarea întrecerii, Austria, neînvinsă în cele 5 partide, a obținut golaverajul de 62—7.

● **A III-A EDIȚIE, programată în 1966, la Jesenice în Iugoslavia, a înregistrat cea mai redusă participare, doar 3 echipe, motiv pentru care s-a jucat tur-retur. Clasamentul: Italia (8 p 54—8), Danemarca (4 p) și Africa de Sud (0 p).**

● ÎN 1967, PE PATINOARUL DONAUPARK DIN VIENA, și-au disputat întîietatea 5 formații, din rîndul cărora s-a detașat net Japonia (8 p 46—8). Ea a precedat Danemarca (4 p), Bulgaria (4 p), Franța (2 p) și Olanda (2 p).

● **ÎN SFÎRȘIT, EDIȚIA A V-A, în 1969 la Skopje în Iugoslavia, adună echipele a șase țări și prilejuiește dispute de toată frumusețea, fapt care marchează indubitabil creșterea valorică a formațiilor celui de al treilea eșalon al hocheiului mondial. Clasamentul: Japonia (8 p), Elveția (8 p), Ungaria (6 p), Olanda (4 p), Bulgaria (4 p) și Danemarca (0 p). Conform regulamentului L.I.H.G. pentru C.M. din 1970 primele două clasate au promovat în grupa B, locul lor fiind luat de Austria și Italia, ultimele clasate în B-ul de la Ljubljana. Retragerea de ultimă oră a canadienilor din grupa A a determinat o serioasă perturbare a programelor stabilite inițial deoarece Polonia, din B, a acceptat să joace la A, locul disponibil fiind refuzat însă de Austria și Italia, care aveau drepturi mai mari potrivit clasamentului din 1969, ca și de Ungaria. L.I.H.G. a admis însă cererea formației Bulgariei (a V-a la Skopje) ca să evolueze în grupa B la București.**

PROGRAMUL JOCURILOR

VINERI 13

- ora 12 Danemarca — Italia
- ora 18 Austria — Franța
- ora 21 Ungaria — Olanda

SÎMBĂTĂ 14

- ora 17 Franța — Olanda
- ora 20 Belgia — Italia

DUMINICĂ 15

- ora 17 Austria — Danemarca

LUNI 16

- ora 10 Belgia — Olanda
- ora 17 Franța — Italia
- ora 20 Austria — Ungaria

MARȚI 17

LIBER

MIERCURI 18

- ora 10 Austria — Belgia
- ora 17 Olanda — Danemarca
- ora 20 Ungaria — Italia

JOI 19

- ora 10 Belgia — Danemarca
- ora 17 Franța — Ungaria
- ora 20 Italia — Olanda

VINERI 20

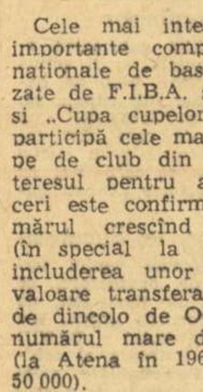
LIBER

SÎMBĂTĂ 21

- ora 10 Austria — Olanda
- ora 17 Belgia — Ungaria
- ora 20 Franța — Danemarca

DUMINICĂ 22

- ora 10 Franța — Belgia
- ora 14.30 Ungaria — Danemarca
- ora 17.30 Austria — Italia

Meditații sub panou

Participare efectivă sau formalitate?

Cele mai interesante și importante competiții internaționale de baschet organizate de F.I.B.A. sînt „C.C.E." și „Cupa cupelor", la care participă cele mai bune echipe de club din Europa. Interesul pentru aceste întreceri este confirmat prin numărul crescînd de echipe (în special la băieți), prin includerea unor jucători de valoare transferați chiar și de dincolo de Ocean și prin numărul mare de spectatori (la Atena în 1967 — record 50 000).

Aceste cupe, organizate chiar în timpul desfășurării campionatelor interne (perioada noiembrie-aprilie), permit tuturor participantelor să se prezinte în formă și să joace la valoarea posibilităților lor.

Țara noastră a fost reprezentată în „C.C.E." încă din 1957. Din păcate, însă, rezultatele nu au fost satisfăcătoare. În cele mai multe cazuri, echipele noastre au trecut de primul tur și au fost eliminate în cel de al doilea de adversari care, de multe ori, nu erau superiori. Am putut constata că și în situația în care în primul joc baschetbaliștii români aveau un avantaj serios de puncte, nu reușeau să facă față în jocul revanșă. Sau, invers, avînd un handicap, nu izbuteau ca acasă să remonteze, chiar dacă diferența era mică! Totdeauna au existat motive: arbitrii, oficialii, indisponibilități, condiții dificile. Numai noi nu aveam nici o vină.

Care este, de fapt, explicația acestor rezultate? Consider că la baza lor se află insuficienta pregătire, din toate punctele de vedere. Principale vinovate sînt chiar cluburile care au cele mai bune condiții de pregătire. În plus, se adaugă ignorarea indicațiilor F.R.B. Echipele fruntașe se mulțumesc cu titlul de campioană sau vicecampioană și să tranșeze o rivalitate tradițională. Cu aceasta se consideră că s-a făcut totul pentru o participare onorabilă la „C.C.E." sau „Cupa cupelor". În schimb, nu se întreprinde nimic deosebit ca după concluziile anului precedent să se schimbe ceva. Aceiași actori, aceeași competiție, aceleași rezultate.

Dacă cercetăm atent situația echipelor noastre de club, comparativ cu cea a echipelor naționale în confruntările internaționale, vom remarca cu ușurință aceeași diferență de talie și de gabarit, față de formațiile străine. Împotriva acestui handicap de centimetri și kilograme există, desigur, mai multe soluții, dar cea mai indicată, cea care dă mai multe șanse de compensare, este aceea a combativității, a agresivității, a mișcării. În această privință, chiar în actuala ediție a „C.C.E." echipa feminină Clermont Ferrand a dat o lecție de felul cum trebuie abordată o partidă în deplasare pentru a apăra un avantaj: presing temporar, după care se retrăgea succesiv în zonă, obligînd în felul acesta formația Rapidului să întîrzie mereu atacul, să paseze mult pînă să-și creeze situația unei aruncări la coș din poziție favorabilă. În schimb, echipa Steaua a arătat cum nu trebuie abordată o partidă în care trebuie să refaci un handicap. A folosit o apărare semiactivă (și mult timp chiar zonă), ceea ce a permis baschetbaliștilor polonezi să imprime un ritm convenabil taliei lor și să valorifice din plin precizia aruncărilor de la semidistanță executate de Novak și Gula precum și rutina lui Piskun. Această manieră nu putea duce decît la scăderea șanselor și apoi la resemnare, așa cum a făcut și Dinamo în jocul cu Racing Malines.

În general, însă, pregătirea apărării este complet neglijată. Ca și în campionatul republican, în meciurile internaționale se mizează mult pe greșeala adversarului, folosindu-se în acest scop apărări pasive sau, în cel mai bun caz, semiactive în care flotarea și aglomerarea sînt la mare preț... Or, în întîlnirile internaționale aceste apărări sînt depășite și creează adversarilor posibilitatea să joace calm, organizat și eficace, cu încredere în propriile forțe.

Cred că este momentul să se înțeleagă că învățarea, perfecționarea și aplicarea de la caz la caz a formelor de apărare agresivo-active, printre care presingul-om la om pe tot terenul, constituie un mijloc excelent pentru perfecționarea tuturor celorlalte apărări, a tehnicii și tacticii individuale, un mijloc de bază al variațiilor de ritm și mai ales pentru perfecționarea pregătirii fizice specifice.

prof. Al. POPESCU
antrenor emerit